

De jeugd van Zeeland aan de woorden

U weet: een groot deel van mijn tijd gaat naar schrijven, mensen helpen van de grond te komen bij het schrijven en verder begeleiden, manuscripten lezen en beoordelen van gevorderde schrijvers en bij een ontdekking van onwaarschijnlijk talent treed ik ook op als scout voor de topuitgeverijen. Maar ik wil het in mijn ongebreidelde ambitie nog veel breder trekken, ik wil de jongeren bereiken: de worstelende dagboekschrijfpubers, de onverzadigbare en bij zwak nachtlucht lezende lettervreeters met uitgestelde en onzekere schrijfplannen, de pathologische en soms introverte fantasten die met hun oeverloze humor de wereld en de mensen om zich heen draaglijk maken en houden. Zelfs hier in Zeeland moet er toch een kweekvijver te vinden zijn voor toekomstig talent? In tegenstelling tot Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen, Groningen enzovoorts hebben we hier in Zeeland geen schrijversvakschool. Ja, ik wil Zeeland op de kaart zetten wat literaire output van nationale en zelfs internationale allure betreft. Ze zijn er, ze lopen hier gewoon rond, ze ademen, ze beschouwen hun unieke wereld op een nog uniekere wijze, de Zeeuwse schrijvers in de dop. Aldus ben ik gesprekken begonnen (al een poos geleden) met de Bibliotheek van Zeeland, de Provincie Zeeland, scholen en organisaties die culturele subsidies aanbieden. Samen met een aantal mensen wordt een projectplan geschreven om die jongeren te kunnen bereiken. Spil daarin zijn de scholen en spil in die scholen zijn de bevlogen docenten Nederlands of hun teamleiders.

Er wordt steevast geklaagd over een daling van de lees kwaliteiten onder de jeugd van tegenwoordig, dat ze te veel voor de schermpjes hangen en dat het beeld het woord heeft verdrongen. Dat zou allemaal wel eens kunnen kloppen. Maar laat het nu ook zo zijn dat jongeren tot schrijven krijgen, ze verhalen te laten schrijven over precies datgene wat ze in hun jonge onoverzichtelijke puberleven het meeste interesseert, namelijk hun eigen wereld en zichzelf, ook net bijdragen aan een verbetering van de lees kwaliteiten. Door de bezigheid van het schrijven krijgen ze namelijk ook oog voor de velerlei manieren waarop een tekst of verhaal kan worden gemaakt tot een interessant, coherent en boeiend geheel. Dat leidt dan weer tot een opgebouwde strategie van herkenbaarheid bij het lezen van verhalen en teksten van anderen. Schrijven leidt tot beter lezen.

Een aangename bijwerking van het schrijven over hun eigen wereld en zichzelf kan er ook toe leiden dat de puber en zijn omgeving een beter inzicht krijgen in zijn of haar gedrag en dat de weg naar zelfreflectie en ontplooiing net iets standvastiger en sneller wordt geplaveid. Is dat voor de ouders en docenten en niet in het minst voor henzelf niet mooi meegenomen? En wat als een verhaal van zo'n schrijvende puber hier en daar een prijsje pakt? Dat doet wat met een mens en zijn zelfvertrouwen.

Dus bevlogen docenten Nederlands, teamleiders Nederlands, schooldirecteuren en -besturen, Provincie Zeeland, culturele organisaties, bibliotheken, subsidieverstrekkers, ouders: bied de jongeren de gelegenheid om de pannen van het dak te schrijven en het talent dat ongetwijfeld komt bovendrijven zal ik helpen polijsten tot een Zeeuws knoopje dat mag schijnen tussen de andere schrijvende sterren aan het literaire firmament.